

Sygn. akt IV CSK 420/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa M. L.-Z.
przeciwko [...] "P." Spółce Jawnej G. W. i W. W. z siedzibą w N.
o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;
zasądza od powódki na rzecz pozwanej 3.600 zł kosztów
zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powódka uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jej oczywistą zasadnością. Upatruje jej w tym, że Sąd, wbrew treści art. 101 pkt 6 prawa wekslowego, uznał ważność weksla, w którym nie było oznaczonej daty jego wystawienia, a także, wbrew art. 101 pkt 5 prawa wekslowego, że ważny jest weksel, w którym błędnie oznaczono firmę remitenta. Dodatkowym argumentem przemawiającym za przyjęciem skargi do rozpoznania ma być potrzeba dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni tych przepisów prawa wekslowego, zwłaszcza co do sytuacji, kiedy w treści weksla nie oznaczono roku jego wystawienia.

Odnosząc się do treści tego wniosku i jego uzasadnienia, należy stwierdzić, co następuje:

Podstawowe stanowisko orzecznictwa, dotyczące dopuszczalnego zakresu wykładni weksla, zawarte jest w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 1995 r., III CZP 667/95 (OSNC 1995 r., nr 12, poz. 168), zgodnie z którą treść zobowiązania wekslowego ustala się na podstawie tekstu weksla. Uwzględniając to stanowisko, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 stycznia 2012 r., II CSK 296/11, niepubl. uznał, że brak formalny weksla w postaci niewskazania roku w dacie wystawienia weksla nie może być usunięty na podstawie okoliczności towarzyszących wystawieniu weksla, nie wynikających z jego treści. Z uzasadnienia skarżonego wyroku wynika jednak, że Sąd Apelacyjny ustalał w niniejszej sprawie rok wystawienia weksla na podstawie treści tego dokumentu, a więc nie ma podstaw do tego, aby w tej kwestii zajmował stanowisko po raz kolejny Sąd Najwyższy. Kwestionowanie przez skarżącą prawidłowości tego ustalenia należy do kategorii prawidłowości oceny dowodów i nie może być samoistną podstawą wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Jeżeli zaś chodzi o problem niekompletnego określenia w treści weksla firmy remitenta, to uznanie ważności weksla obciążonego podobnym brakiem przesądził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 10 października 2013 r., III CZP 54/13 (OSNC 2014, nr 6, poz. 56), co czyni zbędnym ponowne wypowiedanie się przez Sąd Najwyższy w tej materii.

Z tych względów odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i obciążono powódkę kosztami postępowania kasacyjnego (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.).

a.s.